DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 4 | Warszawa, dnia 30 kwietnia 1926 roku | Rok VII

O.I.Org. 10262.

39.

ROZPORZĄDZENIE

W SPRAWIE UPOSAŻENIA URZĘDNIKÓW M.S.Z. NOWOMIANOWANYCH I ODWOŁYWANYCH ZE STANOWISKA SŁUŻBOWEGO ZAGRANICĄ ORAZ PRZESIEDLAJĄCYCH SIĘ POZA GRANICAMI PAŃSTWA.

Wypłata uposażenia, przysługującego urzędnikom M. S. Z. nowomianowanym i odwołanym ze stanowiska służbowego zagranicą oraz przesiedlających się poza granicami Państwa, unormowana zostaje w sposób następujący:

1. Urzędnik, udający się z centrali M. S. Z. zagranicę w celu objęcia urzędowania, nabywa prawa do przewidzianych budżetem danego urzędu poborów zagranicznych od dnia objęcia urzędowania, od dnia zaś wyjazdu z kraju do dnia objęcia urzędowania otrzymuje pobory wewnętrzne wraz z dietami zagranicznemi, w wysokości określonej przez odpowiednie rozporządzenia.

2. Urzędnik, odwołany z urzędu zagranicznego do centrali M. S Z., ma prawo do otrzymania poborów zagranicznych do dnia odwołania z urzędu zagranicznego, od tego zaś dnia do czasu powrotu do centrali otrzymuje pobory wewnętrzne oraz diety zagraniczne w wysokości, określonej przez odpowiednie rozporządzenia.

Prawo do diet zagranicznych za czas pobytu zagranicą przysługuje tylko w tym wypadku, o ile konieczność pozostawania na dawnem miejscu urzędowania wywołana została potrzebami służbowemi.

3. Urzędnik, przenoszony z jednego urzędu zagranicznego do innego, otrzymuje pobory dawnego miejsca swego urzędowania do dnia odwołania z zajmowanego stanowiska, prawo zaś do poborów, przewidzianych budżetem urzędu, do którego zostaje przeniesiony, nabywa od dnia objęcia urzędowania.

Za okres czasu od dnia odwołania z jednego urzędu do objęcia urzędowania w nowem miejscu urzędnik otrzymuje pobory wewnętrzne wraz z dietami zagranicznemi w wysokości, określonej przez odpowiednie rozporządzenia.

4. Za dzień objęcia urzędowania przez kierownika danego urzędu

zagranicznego przyjmuje się dzień podpisania przez niego protokółu zdawczo-odbiorczego.

Dzień objęcia urzędowania przez pozostałych urzędników służby zagranicznej ustala odpowiednie pismo kierownika urzędu do M. S. Z.

5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn. 31/III. 1926 r. Dyrektor Departamentu.

O.G.Insp. 2016.

40.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYPŁACANIA URZĘDNIKOM M. S. Z. ZALICZEK NA POKRYCIE KOSZTÓW PRZESIEDLENIA.

Wbrew obowiązującym przepisom rachunkowo-kasowym (par. 13 Rozporządzenia z dn. 1/VIII. 1925 r., — Dz. Urz. M. S. Z. № 6/25), niektóre urzędy zagraniczne wypłacają zaliczki na pokrycie kosztów przesiedlenia urzędnikom, opuszczającym dany urząd, bez uprzedniego zasięgnięcia zgody M. S. Z. co do samej wypłaty, jak i co do wysokości zaliczki.

Wobec powyższego M. S. Z. podaje do wiadomości pp. Kierowników podległych urzędów zagranicznych, że wypłacanie zaliczek z funduszów urzędów na koszta przesiedlenia możliwe jest tylko po uprzednim otrzymaniu zgody M. S. Z. i to w wysokości, podanej przez M. S. Z.

Wszelkie wypłaty bez uprzedniej zgody M. S. Z. uznane będą za uskutecznione wbrew obowiązującym przepisom i pp. Kierownicy danych urzędów pociągani będą do odpowiedzialności w myśl odnośnych przepisów.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn. 8/IV. 1826 r. Dyrektor Departamentu.

O.I.Org. 10020.

41.

ROZPORZĄDZENIE

O CZĘŚCIOWEJ ZMIANIE ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH Z DN. 6 CZERWCA 1924 R. W SPRAWIE URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH DLA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZEWNĘTRZNEJ (DZ. URZ. M. S. Z. № 5 Z 1924 R., POZ. 53).

§ 1. Paragrafowi 6-mu Rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 6 czerwca 1924 r. w sprawie urlopów wypoczynkowych dla urzędników służby zewnętrznej (Dz. Urz. M. S. Z. № 5 z 1924 r., poz. 53) nadaje się brzmienie następujące:

„Urlopy wypoczynkowe kierownikom podległych M. S. Z. urzędów zagranicznych przyznaje Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Kierownicy podległych M. S. Z. urzędów zagranicznych zobowiązani są donieść Ministerstwu o dniu rozpoczęcia i ukończenia swego urlopu oraz o miejscu pobytu podczas urlopu.

„Urlopy wypoczynkowe pozostałym urzędnikom podległych M. S. Z. urzędów zagranicznych przyznają kierownicy tych urzędów, którzy o udzieleniu podwładnym urzędnikom urlopów, dacie ich rozpoczęcia i zakończenia winni niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo Spraw Zagranicznych“.

§ 2. § 7 tegoż Rozporządzenia uchyla się w całości.

§ 3. W końcu § 1. Instrukcji do Rozporządzenia z dn. 6 czerwca 1924 r. w sprawie urlopów wypoczynkowych urzędników służby zewnętrznej (Załącznik I do tegoż Rozporządzenia) skreśla się słowa następujące: „który zaopatruje je w swoją opinję i następnie przesyła do Departamentu Administracyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych“.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 17/IV.1926 r.

42.

R.E. 1392.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚCISŁEGO STOSOWANIA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH REGLAMENTACJI PRZYWOZU.

Wobec powtarzających się zbyt często wypadków udzielania przez konsulaty polskie eksporterom zagranicznym nieścisłych informacyj o wolnym wwozie do Polski towarów, figurujących na listach zakazu, co powoduje pożałowania godne wypadki wysyłania towarów bez uprzedniego zaopatrzenia się w pozwolenia przywozowe, a w konsekwencji zatrzymywania towarów na granicy celnej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca co następuje:

1) dokładne zapoznanie się z treścią list zakazów i ścisłe przestrzeganie zawartych w nich postanowień;

2) stosowanie się do przepisów Okólnika № 274 z dn. 21 grudnia 1925 r., w którym wymienione są wszystkie listy zakazów z podaniem odnośnych Numerów Dziennika Ustaw, a mianowicie:

Lista № 1 (Dz. Ust. Rz. P. № 81 z r. 1924)
„ № 2 i 3 (Dz. Ust. Rz. P. № 61, 69 i 114 z r. 1925)
„ № 4 (Dz. Ust. Rz. P. № 102 z r. 1925);

3) ewentualne zaopatrzenie się w nową taryfę celną (nakładem tygodnika „Przemysł i Handel”, Warszawa, ul. Elektoralna № 2), której koszt jest nieznaczny, a w której na stronie 177—186 podane są artykuły, których wwóz jest zakazany;

4) w razie wątpliwości — nieudzielanie informacyj i kierowanie zapytań wprost do Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Wydział Obrotu Towarowego).

Za Ministra
(—) *Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 12/IV. 1926 r.

43.

K.III.a. 882.

OKÓLNIK

W SPRAWIE FIKCYJNYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ZAGRANICĄ.

W ostatnich czasach stwierdzono wypadki usiłowania obejścia przepisów, dotyczących obowiązujących w kraju opłat paszportowych w ten sposób, że dany obywatel polski, faktycznie zamieszkały w kraju, uzyskuje przez znajomości zagranicą fikcyjne zaświadczenie firm zagranicznych o nadaniu posady.

Zaświadczęnie tego rodzaju przedstawia się następnie urzędom konsularnym Rz. P. do legalizacji w zamiarze uzyskania na podstawie tego dokumentu bezpłatnego lub ulgowego paszportu na wyjazd zagranicę.

Stwierdzono również wypadki tego rodzaju, iż osoby, które już porzuciły faktycznie miejsce zamieszkania zagranicą i wróciły do kraju, mimo to starają się o przedłużenie paszportu konsularnego za pośrednictwem osób, zamieszkałych zagranicą, które zwykle wysyłają odnośne podania petentów pocztą do konsulatów i odbierają tą samą drogą przedłużone paszporty.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Zagranicznych, nawiązując do Okólnika № 255 (K.III.a. 8309) z dnia 21.III.1925 r., poleca, by urzędy konsularne: 1) nie legalizowały zaświadczeń o przyjęciu posady zagranicą bez uprzedniego zbadania, czy treść ich polega na prawdzie; 2) nie przedłużały paszportów konsularnych bez uprzedniego stwierdzenia, iż dane osoby posiadają nadal faktyczne miejsce zamieszkania zagranicą lub co najmniej, iż przebywają jeszcze zagranicą.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/III. 1926 r.

44.

Nr. K.III.b. 1379.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WPISYWANIA DO PASZPORTÓW WYSOKOŚCI ZAPOMÓG, UDZIELANYCH OBYWATELOM POLSKIM PRZEZ URZĘDY ZAGRANICZNE RZ. P.

Wobec zdarzających się wypadków, że jedna i ta sama osoba zgłasza się o pomoc do poszczególnych urzędów zagranicznych Rz. P., Ministerstwa Spraw Zagranicznych, celem uniknięcia mogących powstać na tem tle nadużyć, poleca wpisywanie sumy udzielanych wsparć do paszportów osób, zgłaszających się po zapomogę.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 29/III. 1926 r.

45.

K.I.1157.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UPOSAŻENIA OFICERÓW I SZEREGOWYCH MARYNARKI WOJENNEJ Z POŚRÓD ZAŁÓG O. R. P. W CZASIE LECZENIA W SZPITALACH ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i stosowania niżej zamieszczony komunikat Ministerstwa Spraw Wojskowych w sprawie uposażenia oficerów i szeregowych marynarki wojennej z pośród załogi O. R. P. w czasie leczenia w szpitalach zagranicą.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 6/IV. 1926 r.

Załącznik do Okólnika K. I. 1157.

MINISTERJUM SPRAW WOJSKOWYCH
Departament VII Intendentury.
Nr. 3738/W. Up.

W sprawie uposażenia oficerów i szeregowych Marynarki Wojennej z pośród załóg O. R. P. w czasie leczenia w szpitalach zagranicznych.

W odniesieniu do § 9 Uchwały Rady Ministrów z dn. 21.I.1924 r. w sprawie uposażenia oficerów i szeregowych w marynarce wojennej podczas zaokrętowania (D. R. Wojsk. 17/24, poz. 270, rozdz. 8), w porozumieniu z Min. Skarbu (pismo № 741/D. B. 3 z dn. 5.I.1926 r.) oraz w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych (pismo № K. I. 7991/25 z dn. 22.X.1925 r.), wyjaśniam:

§ 1. Pojedyńcze osoby wojskowe, zarówno oficerowie jak i szeregowi, z pośród załóg O. R. P. w pływaniu zagranicznem — w wypadku choroby, która wymaga leczenia szpitalnego, są kierowane do najbliższego szpitala wojskowego lub szpitala cywilnego zagranicą. Po wyjściu ze szpitala, względnie po wyleczeniu, wymienione osoby powracają do kraju do Kadry Marynarki Wojennej.

§ 2. Przez cały czas leczenia szpitalnego oraz podróży powrotnej do kraju wymienieni w § 1 niniejszego Rozporządzenia przechodzą po myśli D. R. W. 13/24, poz. 202, pkt. I b., pod opiekę Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

W związku z przejściem chorego pod opiekę M. S. Z. dowódca odnośnego okrętu lub grupy okrętów w pływaniu zagranicznem powiadamia najbliższe przedstawicielstwo polskie (placówkę) zagranicą o fakcie oddania chorego do szpitala, wymieniając w zawiadomieniu szpital, do którego chory został odesłany, oraz datę oddania, tudzież w myśl D. R. Wojsk. 13/24, poz. 202, p. 3, jednocześnie dołącza dokumenty zaopatrzenia (uwierzytelnienie, karta zaopatrzenia), a nadto w odniesieniu do szeregowych i kartę mundurową. Drugi egzemplarz karty mundurowej dowódca okrętu przesyła przez właściwą komisję gospodarczą do Dowódcy Kadry Marynarki Wojennej w celu ujęcia w stan ewidencyjny wyszczególnionych w karcie przedmiotów.

§ 3. Przez czas pobytu w szpitalu chory otrzymuje leczenie i utrzymanie na koszt M. S. Wojsk. Kier. Mar. Wojennej. Koszty transportu chorego z okrętu do szpitala pokrywa dowódca okrętu z kredytów sanitarnych budżetu Marynarki Wojennej.

Przez czas pobytu w szpitalu na koszt Skarbu Państwa chory otrzymuje jedynie przysługujące mu uposażenie krajowe, w myśl Ustawy uposażeniowej z dn. 9.X.1923 r. (Dz. Ust. № 116/23, poz. 924).

§ 5. W czasie powrotnej podróży do kraju, po wyjściu ze szpitala, jadący zachowuje nadal uposażenie po myśli Ustawy uposażeniowej z dn. 9.X.1923 r. oraz otrzymuje diety podróżne za czas podróży na terenach obcych państw w wysokości, przysługującej funkcjonarjuszom państwowym równorzędnych stopni przy podróżach zagranicznych, za czas zaś podróży w kraju — w wysokości, przysługującej w myśl odnośnych przepisów, regulujących należności za podróże w kraju.

Jadącym przysługuje nadto przejazd koleją na koszt M. S. Wojsk. Kier. Mar. Woj. oraz w odniesieniu do oficerów i chorążych zwrot należności za dojazdy do dworców i na tragarzy oraz zwrot należności za przewóz koleją bagażu osobistego wagi 75 kg.

Na koszta powrotnej podróży jadący otrzymują w polskiej placówce zagranicznej zaliczkę po myśli D.R.W. 13/24, poz. 202, p. 4, z której rozliczają się w myśl tegoż D.R.W. w komisji gospodarczej Kadry Mar. Woj. natychmiast po przyjeździe, przy ścisłem zachowaniu postanowień w tym przedmiocie.

§ 6. Opłatę po myśli § 3 oraz uposażenie i należności po myśli §§ 4 i 5 niniejszego Rozporządzenia pokrywa Ministerstwo Spraw Zagranicznych za pośrednictwem swoich placówek zagranicznych, refundując następnie wypłacone kwoty od M. S. Wojsk. Kier. Mar. Woj.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Szef Administracji Armji
(—) *Konarzewski*
Gen. Dyw.

46.

K.III.a. 2375.

OKÓLNIK

W SPRAWIE REJESTRACJI EMERYTÓW WOJSKOWYCH ZAMIESZKAŁYCH POZA GRANICAMI PAŃSTWA POLSKIEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych prosi o wezwanie emerytów wojskowych, zamieszkałych poza granicami Państwa Polskiego do zarejestrowania się pisemnego za pośrednictwem danego konsulatu w Powiatowej Komendzie Uzupełnień, przyczem emeryci wojskowi, zamieszkali na terytorjum Austrji i Węgier, winni się zarejestrować w Powiatowej Komendzie Uzupełnień Kraków — Miasto, na terytorjum Francji i Niemiec — w P. K. U. Poznań — Miasto, na terytorjum zaś Czechosłowacji i Jugosławji — w P. K. U. Biała — Bielsko. W innych bowiem państwach niema emerytów wojskowych, pobierających zaopatrzenia.

Celem rejestracji interesowani winni dołączyć uwierzytelniony odpis dekretu pensyjnego oraz podać datę i miejsce urodzenia (rok, miesiąc, dzień).

Wszyscy emeryci wojskowi, otrzymujący zaopatrzenie emerytalne ze Skarbu Państwa Polskiego są obowiązani do zarejestrowania się we właściwej P. K. U.

Rejestracja powyższa ma na celu utrzymanie w ewidencji wszystkich emerytów wojskowych i powinna być przeprowadzona do końca roku bieżącego.

Wreszcie nadmienia się, że M. S. Wojsk. nie wymaga od emerytów żadnych deklaracyj celem rejestracji, lecz tylko odpisów dekretów emerytalnych i dat urodzenia.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 8/IV. 1926 r.

47.

O.1. 1965.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU MARCU 1926 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Dr. Gruszka Sylwester — Konsul I kl. w VI st. sł. — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Nowym Jorku — z dniem 1 marca 1926 r.

Moc Aleksander — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. na próbnej służbie w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — Attaché Konsularnym w VIII st. sł. — z dniem 1 marca 1926 r.

Domeyko Ignacy — Konsulem Honorowym Rz. P. w Santiago de Chile — z dniem 25 lutego 1926 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Andrycz Czesław — Chargé d'Affaires Rz. P. w Atenach — do centrali M. S. Z. — z dniem 28 lutego 1926 r.

Jurjewicz Paweł — Radca Poselstwa Rz. P. w Londynie — na stanowisko Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego w V st. sł. w Atenach — dekretem z dnia 25 lutego 1926 r.

Dr. Kurnikowski Zdzisław — Konsul I kl., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Pittsburgu — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago w charakterze Kierownika — z dniem 1 maja 1926 r.

Kozłowski Władysław — Tyt. Konsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Chicago — do Konsulatu Rz. P. w Detroit w charakterze Kierownika — z dniem 1 maja 1926 r.

Dr. Mikucki Adam — Wicekonsul w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Paryżu — do Konsulatu Rz. P. w Lille — z dniem 1 maja 1926 r.

Ocetkiewicz Artur — Konsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Pittsburgu — Kierownikiem Konsulatu Rz. P. w Pittsburgu — z dn. 1 maja 1926 r.

Dr. Rosicki Stefan — Wicekonsul w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — do Konsulatu Rz. P. w Buffalo w charakterze Kierownika — z dniem 1 maja 1926 r.

Zaniewski Henryk — Sekretarz Poselstwa w VII st. sł. w Tokjo — do centrali M. S. Z. — z dniem 31 marca 1926 r.

Ziętkiewicz Ignacy—Wicekonsul w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille— do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu—z dniem 1 maja 1926 r.

ZWOLNIENI:

Biesiekierski Wojciech — St. Referent w VI st. sł. w M. S. Z. — z dniem 30 czerwca 1926 r.

Mikułowski Maurycy — Radca Ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z—z dniem 30 czerwca 1926 r.

Misik Józef — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1926 r.

Podhorski Baltazar — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dn. 31 marca 1926 r.

Strzałkowska Wanda — Pomocnik Referenta w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1926 r.

Langer Henryk—urzędnik w IX st. sł. w M. S. Z. —z dniem 31 marca 1926 r.

Dominowska Julja — urzędniczka w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1926 r.

Sierzputowska Halina — urzędniczka w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1926 r.

48.

SPROSTOWANIA

W Dz. Urz. M. S. Z. № 2 z dnia 15 marca r. b., poz. 28, wydrukowano mylnie numer Komunikatu: K.s.545 — zamiast, jak być powinno: K.III.c.545.

W Dz. Urz. M. S. Z. № 3 z r. b. wydrukowano mylnie na czele numeru datę wydania numeru: 15 marca — zamiast, jak być powinno: 31 marca 1926 r.

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.